

Ислом Нури

Аллоҳ таоло Зумар сурасининг 10-оятида шундай дейди:

«Ҳеч шак-шубҳа йўқки, сабр-тоқат қилувчиларга ажр-мукофотлари беҳисоб, тўла-тўқис қилиб берилади.»

Бақара сурасининг 155-оятида шундай дейди:

«..сабр қилувчиларга хушxabар беринг».

Қўраб келган ҳадиисларда: «Сабр қилувчиларга Аллоҳ таоло мукофотлари беҳисоб, тўла-тўқис қилиб берилади» деди. Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам: «Агар ҳохласангиз сабр қиласиз ва сиз учун жаннат бўлади, ҳохласангиз Аллоҳдан сизга шифо сўраб дуо қиламан», дедилар. У: «Сабр қиламан, фақат Аллоҳга дуо қилинг, (тутқаноқ пайтида) очилиб кетмайдиган бўлай», деди. Ул зот унинг ҳаққига дуо қилдилар.

Муттафақун алайҳ бўлган ҳадисда Ибн Аббос розияллоҳу анҳумо шундай дейди: Бир аёл Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам ҳузурларига келиб: «Мен тутқаноқ тутиб беҳуш бўламан ва кийимларим очилиб кетади. Менинг ҳаққимда Аллоҳга дуо қилинг», деди. Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам: «Агар ҳохласангиз сабр қиласиз ва сиз учун жаннат бўлади, ҳохласангиз Аллоҳдан сизга шифо сўраб дуо қиламан», дедилар. У: «Сабр қиламан, фақат Аллоҳга дуо қилинг, (тутқаноқ пайтида) очилиб кетмайдиган бўлай», деди. Ул зот унинг ҳаққига дуо қилдилар.

Қўраб келган ҳадиисларда: «Сабр қилувчиларга Аллоҳ таоло мукофотлари беҳисоб, тўла-тўқис қилиб берилади» деди. Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам: «Агар ҳохласангиз сабр қиласиз ва сиз учун жаннат бўлади, ҳохласангиз Аллоҳдан сизга шифо сўраб дуо қиламан», дедилар. У: «Сабр қиламан, фақат Аллоҳга дуо қилинг, (тутқаноқ пайтида) очилиб кетмайдиган бўлай», деди. Ул зот унинг ҳаққига дуо қилдилар.

Ислом Нури

«Сабрнинг фазилати ва сабрга ундов» китобида (1-қисм) «Сабрнинг фазилати ва сабрга ундов» китобида (1-қисм) сабрнинг фазилати ва сабрга ундов.

Имом Муслим Суҳайб розияллоху анхудан ривоят қилган ҳадисда Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи ва саллам: «Мўминнинг иши қизиқ, унинг барча ишлари яхшиликдир. Бу фақат мўмин учундир. Агар унга бирон хурсандчилик етса, шукр қилади ва бу унга яхшиликдир. Агар бирон кулфат етса, сабр қилади ва бу ҳам унга яхшиликдир», дедилар.

«Сабрнинг фазилати ва сабрга ундов» китобида (1-қисм) сабрнинг фазилати ва сабрга ундов. «Сабрнинг фазилати ва сабрга ундов» китобида (1-қисм) сабрнинг фазилати ва сабрга ундов. «Сабрнинг фазилати ва сабрга ундов» китобида (1-қисм) сабрнинг фазилати ва сабрга ундов.

Имом Термизий Ибн Умар розияллоху анхумодан ривоят қилган ҳадисда Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи ва саллам: «Мусулмон киши агар одамларга аралашиб юрса ва уларнинг озорларига сабр қилса, у одамларга аралашмайдиган, уларнинг озорларига сабр қилмайдиган мусулмондан яхшидир», дедилар.

Шарҳ:

Динимизда сабр катта аҳамиятга эга бўлиб, диннинг ҳаммаси сабр устига қурилган: Аллоҳнинг тоат-ибодати устида сабр қилиш, Аллоҳ ҳаром қилган нарсалардан ўзни тийишда сабр қилиш, Аллоҳнинг тақдирига сабр қилиш каби. Сабр қилувчи киши Аллоҳга итоат қилиб, Унинг ажру савобини истагани туфайли охир-оқибат албатта фойда қилади. Зотан, бесабрлик ва жазавага тушиш билан қадарни ўзгартириб бўлмайди.

Бугунги дарсдан олинadиган фойдалар:

1. Сабр фазилатли сифат, унинг диндаги манзилати олий.
2. Сабр жаннатга эришиш сабабларидан.
3. Одамларнинг озорларига сабр қилиб улар билан аралашиб юриш, аралашмай четга чиқиб олишдан афзал.